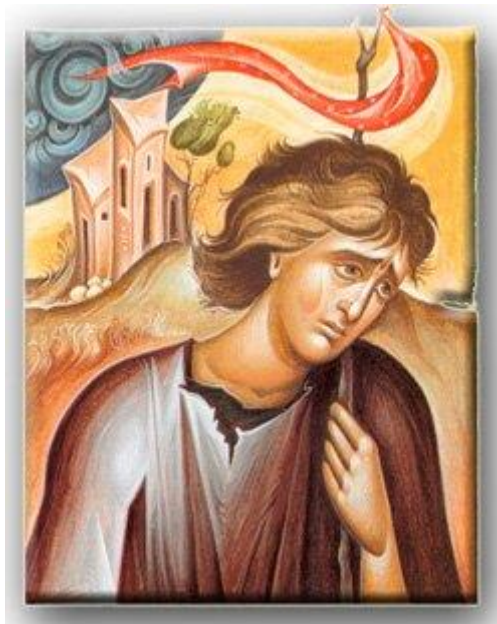

Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἔλθων ... (Λουκ. Ιε', 17)

Γεωργίου Κ. Σκλία

Ο άσωτος υἱός έρχεται εις εαυτόν, αναγνωρίζει την άθλια κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει συγκρίνοντάς την με την κατάσταση στην οποία βρισκόταν και αποφασίζει να δράσει για να τη βελτιώσει.

Εμείς σήμερα πως θα κατορθώσουμε να έλθουμε «εις ἑαυτὸν»; Πως θα αναγνωρίσουμε την τροφή μας ότι δεν είναι άρτος και μάλιστα περισσευούμενος αλλά ξυλοκέρατα που αποτελούν την τροφή χοίρων και όχι ανθρώπων; Πως θα αυτοαξιολογηθούμε και κάθε πότε πρέπει να επαναλαμβάνουμε την αυτοαξιολόγηση;

Ο άσωτος υἱός¹

Μήπως είμαστε ευχαριστημένοι με την τροφή των χοίρων; Μήπως έχουμε λανθασμένα πειστεί ότι τα ξυλοκέρατα είναι άρτος γλυκός; Έχουμε τα αντανακλαστικά και τα κριτήρια να κρίνουμε ορθά; Αν διαπιστώσουμε ότι θα έπρεπε να είμαστε σε καλύτερη κατάσταση και όχι να κοντεύουμε να χαθούμε, όπως ο άσωτος, θέλουμε να καλύτερεύσουμε τις συνθήκες της ζωής μας και ποιες είναι αυτές οι καλύτερες συνθήκες; Είμαστε κάποτε σε καλύτερη κατάσταση και τώρα έχουμε γεμίσει αδιέξοδα; Υπάρχουν

¹ Εικόνα από τον Ιστότοπο «Διακόνημα».

άνθρωποι δίπλα μας με τους οποίους θα μπορούσαμε να συγκριθούμε, οι οποίοι έχουν άρτον περισσευούμενον εμείς κινδυνεύουμε να χαθούμε από λιμό; Τι είναι αυτό τελικά που μας κάνει να εγείρουμε αξιολόγηση της τωρινής μας κατάστασης; Και όταν τελικά διαπιστώσουμε ότι δεν είναι καλή η κατάστασή μας τι πρέπει να κάνουμε; Πως θα οργανώσουμε την επιστροφή μας, τι σημαίνει επιστροφή;

Το «Πατρικό» μας σπίτι δηλαδή η Εκκλησία και η ζωή μέσα σε αυτήν θα μας δώσουν τα κριτήρια ώστε να αξιολογήσουμε την τωρινή μας κατάσταση.

Στην Εκκλησία ο άρτος περισσεύει και είναι γλυκός. Ποιος είναι ο άρτος; Άρτος είναι ο ίδιος ο Χριστός. «Λάβετε φάγετε» μας καλεί ο Κύριος σε κάθε Θεία Λειτουργία. Χριστός σημαίνει: Αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθοσύνη, πραότητας, ταπείνωση (Γαλ. 5, 22). Αυτά είναι τα χαρακτηριστικά της ατμόσφαιρας και της ζωής στον «Πατρικό» μας σπίτι. Αν αυτά δεν τα έχουμε στη ζωή μας, είμαστε «εις χώραν μακράν» και τρώμε ξυλοκέρατα.

Τα ερωτήματα λοιπόν που πρέπει να θέσουμε στον εαυτό μας προκειμένου να έλθουμε εις εαυτόν είναι:

1. Είμαι στο σπίτι του Πατρός μου ή έχω φύγει σε χώρα μακρινή χωρίς να το καταλάβω;
2. Ότι τρώω είναι άρτος γλυκός, «εσθίω Χριστόν» ή αυτό που τρώω είναι ξυλοκέρατα χοίρων;
3. Αν λαμβάνω πραγματικά Χριστόν θα πρέπει να έχω τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος που προαναφέραμε.

Απαντώντας ειλικρινά στα ερωτήματα αυτά θα αξιολογήσω την κατάστασή μου, αν είμαι στο σπίτι του «Πατρός» μου ή είμαι μακριά και κινδυνεύω να χαθώ και θα πρέπει να κάνω τις επιλογές μου.

Αν όντως έχω απομακρυνθεί και θέλω, θα πρέπει να οργανώσω την επάνοδο προσφεύγοντας πάλι στα μέσα που προσφέρει η Εκκλησία, μετάνοια, μυστήρια, πνευματική ζωή.

Αυτή η αυτοαξιολόγηση που στην ουσία είναι «Έτεροαξιολόγηση» θα πρέπει να αποτελεί λειτουργία της καθημερινής μου ζωής. Θα πρέπει να πιστεύω ότι τα κριτήρια της Πραγματικής Ζωής τα δίνει ο Χριστός και όχι ο μάταιος αιώνας τούτος. Τότε μόνο θα τρώμε «γλυκό ψωμί» όταν λαμβάνουμε συνεχώς τον Χριστόν.